

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3108/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.V.37.418/2024/2. számú végzése, és az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 42. § (1) bekezdés c) pontja, 57. § (2) bekezdése, 58. §-a, valamint 142. § (2) bekezdés aa) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozók (a továbbiakban: indítványozó1., indítványozó2., indítványozó3.) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtottak be, amelyben a Kúria Kfv.V.37.418/2024/2. számú végzése, a Szegedi Törvényszék 9.K.700.001/2023/54. számú ítélete, valamint a Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal Bajai Járási Hivatal (a továbbiakban: Hatóság) BK-01/NEO/2089-10/2020. számú határozata alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése, II. cikke, III. cikk (2) bekezdése, VII. cikk (1) bekezdése, X. cikk (1) és (2) bekezdése, XV. cikk (1) bekezdése, XVI. cikk (2) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozással.
- [2] Az indítványozók továbbá az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 42. § (1) bekezdés c) pontja; 57. § (2) bekezdése; 58. §-a; valamint 142. § (2) bekezdés aa) pontja Alaptörvénnyel való összhangjának a vizsgálatát is indítványozták az Alaptörvény II. cikke sérelmére hivatkozva.
- [3] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege a rendelkezésre bocsátott iratok szerint a következő.
- [4] A Hatóságot a területileg illetékes iskolavédőnő arról tájékoztatta, hogy indítványozó3. az életkorához kötött kötelező Hepatitis B elleni védőoltásban nem az arra jogosult iskolaorvos útján kapta meg. A Hatóság BK-01/NEO/2089-10/2020.

számú határozatával ezután arra kötelezte indítványozó1.-et és az indítványozó2.-t mint az ügyben érintett kiskorú indítványozó3. törvényes képviselőjét, hogy meghatározott időpontban (indítványozó3.-mal) jelenjen meg az iskolaorvosnál az elmaradt iskolai kampányoltás pótlása céljából. Döntésének indokolásában kitért arra, hogy az Eütv. 110. § (2) bekezdése értelmében az oltást végző orvos Magyarországon nem jogosult önálló orvosi tevékenység végzésére, továbbá a fertőző betegségek és a járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 5. § (9) bekezdése szerint oltóorvosnak sem tekinthető, így nem jogosult ezen tevékenység végzésére. A Hatóság felhívta továbbá az indítványozó1.-et és indítványozó2.-t, hogy a jövőben az életkorhoz kötött védőoltásokkal kapcsolatban a jogszabályoknak előírtaknak megfelelő magatartást tanúsítsanak, valamint a szülőket egészségügyi bírság megfizetésére kötelezte az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló 1991. évi XI. törvény (a továbbiakban: Ehi.) 13/A. § (1) bekezdés h) pontja alapján.

- [5] E határozattal szemben indítványozó1. és indítványozó2. keresetet terjesztett elő és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 38. § (1) bekezdés b) pontja alapján kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a Hatóság törvénytől nem fogadja el a gyermeke által felvett kötelező védőoltások igazolását és törvénytől kötelezi a már felvett oltások ismételt felvételére. A Kp. 38. § (1) bekezdés d) pontja alapján kérte, hogy a bíróság kötelezze a Hatóságot gyermeke oltási igazolásának az elfogadására.
- [6] A Szegedi Törvényszék elsőként 9.K.701.124/2020/18. számú ítéletével a keresetet elutasította. Az indítványozó1. és az indítványozó2. felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria Kfv.IV.37.409/2021/6. számú végzésével a Szegedi Törvényszék 9.K.701.124/2020/18. számú ítéletét hatályon kívül helyezte, és az ügyben eljáró bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A Kúria a megismételt eljárásra előírta, hogy az elsőfokú bíróság a gyermek Hepatitis B elleni védettségét, az esetlegesen ismételt beadandó oltás egészségügyi kockázatát szakértő bevonásával vizsgálja.
- [7] A Szegedi Törvényszék másodszor 9.K.700.848/2022/35. számú ítéletével a keresetet elutasította. Az indítványozó1. és indítványozó2. újra felülvizsgálati kérelemmel fordultak a Kúriához. A Kúria Kfv.V.37.625/2022/8. számú végzésével a Szegedi Törvényszék 9.K.700.848/2022/35. számú ítéletét hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A megismételt eljárásra ezúttal előírta, hogy az elsőfokú bíróság nem mellőzheti az ellenanyagszint mérésére vonatkozó vizsgálat elrendelését.
- [8] A Szegedi Törvényszék jogerős, 9.K.700.001/2023/54. számú ítéletében az indítványozó1. és indítványozó2. keresetét elutasította. A Kúria iránymutatásának megfelelően szakértői bizonyítást rendelt el indítványozó3. ellenanyag szintjének vizsgálatára. A kirendelt szakértő arról tájékoztatta a bíróságot, hogy indítványozó2.

azt nyilatkozta, hogy nem járulnak hozzá az ellenanyag szintjének vizsgálatához és a vérvételen nem fognak megjelenni. Ezt követően a bíróság kétszer sújtotta pénzbírsággal az indítványozó1.-et és indítványozó2.-t, amely döntést a Fővárosi Ítéltábla 3.Kpkf.751.133/2023/4. számú végzésével hatályon kívül helyezte, ugyanis indítványozó3. esetében, mivel 14. életévét betöltötte, önálló kötelezésnek van helye. Indítványozó3. ezt követően úgy nyilatkozott, hogy élni kíván tanúvallomás megtagadási jogával, vagyis nem kíván vérmintát adni. A Szegedi Törvényszék megállapította a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 271-274.§-ai alapján, hogy a szemletárgy birtokosa közreműködőnek minősül, így indítványozó3. a tanúvallomást megtagadhatja a Pp. 330. § (1) bekezdése és 290. § (1) bekezdés a) pontja alapján. Azt is megállapította a Szegedi Törvényszék, hogy a Kúria végzése szerinti szakértői vizsgálat elrendelésének jogszabályi akadálya van, mivel a szemletárgy birtokosa jogszerűen élt a tanúvallomás megtagadásának jogával. Mivel a perben indítványozó1. és indítványozó2. érdekében állt a gyermek ellenanyagszintjének bizonyítása, a bizonyítás elmaradásának következményeit ezért ők viselik. Az indítványozó szülők nem bizonyították sikerrel, hogy a határozatban foglalt kötelezésnek azért nincs helye, mert a gyermek megfelelő védettséggel rendelkezik, így a keresetük e körben alaptalan (lásd: a Szegedi Törvényszék 9.K.700.001/2023/54. számú ítéletének [97]-[103] indokolási pontjait).

- [9] A Szegedi Törvényszék ítéletében továbbá arra a megállapításra jutott, hogy a Hatóság az Ehi. 13/A. § (6) bekezdése szerint jogszerűen szabott ki egészségügyi bírságot. Az indítványozó szülők törvényes képviselői felelőssége — a törvényszéki ítélet indokolása szerint —, hogy a védőoltásra kötelezett kiskorú megjelenéséről gondoskodjanak. A felelősség kiterjed arra is, hogy a gyermek ezen oltásokat milyen úton, kitől és hogyan kapja meg. Mindebből következik, hogy a kötelező védőoltási előírások nem teljesítése ossztársadalmi érdeket sért (lásd: a Szegedi Törvényszék 9.K.700.001/2023/54. számú ítéletének [114]-[117] indokolási pontjait).
- [10] Végül a Kúria Kfv.V.37.418/2024/2. számú végzésével indítványozó1. és indítványozó2. által benyújtott felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab), ad) alpontjai és b) pontja alapján.
- [11] A Kúria döntésének indokolásában kiemelte, hogy „[a] Kp.118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab), ad) alpontjaira és b) pontjára alapított felülvizsgálati kérelem befogadásának nem volt helye, mert a megjelölt jogkérdések tekintetében a joggyakorlat kialakult és egységes; valamint a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmijelentősége nem állt fenn; a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés okán sem indokolt a felülvizsgálati eljárás lefolytatása” (Indokolás [47]).

- [12] 2. Az indítványozók ezt követően fordultak alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz.
- [13] 2.1. Kérelmükben az összes, ügyben született döntés alaptörvény-ellenességét állították az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján. Az alaptörvény-ellenesség indokát indítványozó1. és indítványozó2. a saját nevükben, továbbá az ügyben érintett kiskorú (indítványozó3.) nevében is állították.
- [14] 2.1.1. A szülők, vagyis az indítványozó1. és az indítványozó2. az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése, II. cikke, VII. cikk (1) bekezdése, X. cikk (2) bekezdése, XV. cikk (1) bekezdése, XVI. cikk (1) bekezdésére, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdésére hivatkoztak.
- [15] Az indítványozó szülők panaszukban elsősorban az oltás ismétlésének elrendelését tartják alaptörvény-ellenesnek, megállapításuk szerint ezt úgy rendelték el az ügyben eljáró jogalkalmazó szervek, hogy megfelelő bizonyítást indítványozó3. védettségével összefüggésben nem folytattak le. Tekintettel arra, hogy az oltás *ab ovo* életet veszélyeztető beavatkozás, az erre való kötelezés „nyilvánvalóan Alaptörvénysértő állapot” (lásd a 2024. november 12-én kelt indítvány 8. oldalát). Ezen kívül a szülők a Kp. valamint a Pp. alapelvi és egyéb rendelkezéseinek sorozatos jogszabálysértésekre is hivatkoztak, amivel összefüggésben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből következő független és pártatlan bírósági eljáráshoz való jogukat sérelmezték. Az Alaptörvény X. cikk (2) bekezdése sérelmével összefüggésben pedig arra hivatkoztak, hogy „[e]gy hatóság és egy bíróság nem hozhat úgy döntést, hogy habár tudja, hogy nincs se szakértelme, se hatásköre, bízik abban, hogy a szakértelemmel rendelkező személy az ő döntését felülbírálja. Az igazságszolgáltatás, a hatósági határozatok, a bíróság tekintélyét és a jogbiztonságot veszélyezteti egy olyan ítélet, amely lényegében arra hívja fel az azt végrehajtót, hogy azt ne, vagy ne úgy hajtsa végre, ahogy ő rendelkezett”.
- [16] 2.1.2. Az indítvány az indítványozó3., vagyis a kiskorú gyermek tekintetében az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése, II. cikke, III. cikk (2) bekezdése, VII. cikk (1) bekezdése, X. cikk (2) bekezdése, XVI. cikk (1) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét jelölte meg.
- [17] Az Alaptörvény II. cikkének sérelmével összefüggésben az indítvány számos, interneten fellelhető statisztikai adatra hivatkozott, arra vonatkozóan, hogy melyik évben, hány ember vesztette életét az oltások következtében. Ebből arra következtetett, hogy a kötelező oltások jelenlegi rendszere alaptörvénysértő, „így II. r. panaszos oltásra kötelezése is és az emberölés előkészületét követi el mindenki, aki megpróbál egy emberi élet kioltására alkalmas beavatkozásra kötelezni valakit!”. Az emberi méltósághoz való jogból eredő önrendelkezési jogot sértik a jogalkalmazó szervek, hogy olyan oltásra kötelezik indítványozó3.-at, amellyel egyrészt már rendelkezik, másrészt az nem is áll az érdekében.

- [18] Az indítványozó3.-ban az a lelkiismereti meggyőződés alakult ki, hogy nem kíván semmilyen oltást felvenni, ezt a meggyőződését a „Törvényszék, az Ítéltábla és a Kúria semmibe vette, lényegében az oltások felvételére kötelezte, amellyel súlyosan sértette az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdése szerinti lelkiismereti és vallásszabadságát, annak megsértése útján pedig emberi méltóságát is”.
- [19] Azzal, hogy indítványozó3.-at „azon állítólagos tudományos álláspont alapján, miszerint az ő oltása járványokat előzhet meg, oltásra kötelezik, az oltásra kötelező hatóságok orvostudományi kérdésben foglalnak állást, jogellenes, amellyel sértik az Alaptörvény X. cikk (2) bekezdését”.
- [20] Végül, az indítvány szerint a Hepatitis B elleni oltás újbóli felvételére való kötelezés az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdése szerinti testi és lelki egészséghez való jogot is sérti.
- [21] 2.2. Az indítványozók fentiekén túl az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az Eütv. 42. § (1) bekezdés c) pontja; 57. § (2) bekezdése; 58. §-a; valamint 142. § (2) bekezdés aa) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérték az Alaptörvény II. cikkének sérelmére hivatkozással. Az indítvány szerint senki nem kötelezhető arra, hogy potenciálisan halált okozó orvosi beavatkozásnak vesse alá magát, mivel nem létezik olyan közérdek, amely érdekében az élet elvétele szükséges és arányos lenne.
- [22] Végül az indítvány több nemzetközi egyezmény sérelmére is hivatkozott, így megjelölte az Európa Tanácsnak az emberi lény emberi jogainak és méltóságának a biológia és az orvostudomány alkalmazására tekintettel történő védelméről szóló, Oviedóban, 1997. április 4-én kelt Egyezményét; Az emberi jogokról és a biomedicináról szóló Egyezményt, valamint az Egyezménynek az emberi lény klónozásának tilalmáról szóló, Párizsban, 1998. január 12-én kelt Kiegészítő Jegyzőkönyve kihirdetéséről szóló 2002. évi VI. törvény (a továbbiakban együtt: Oviedo-i Egyezmény) 6. cikk 1. pontjának sérelmét, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény (a továbbiakban együtt: EJE) 3. és 4. cikkének sérelmét, valamint a Gyermekek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény (a továbbiakban: New Yorki Egyezmény) 3. cikk 1. pontjának, 6. cikkének, 24. cikk 3. pontjának sérelmét.
- [23] 3. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján megvizsgálva a befogadhatóság feltételeit, jelen ügyben a következőket lehetett megállapítani.
- [24] 3.1. Az indítványozók jogi képviselője a Kúria végzését 2024. augusztus 26-án vette kézhez, alkotmányjogi panaszát pedig már ezt megelőzően 2024. július 31-én – az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőn belül – nyújtotta be. Az indítványozó1. és az indítványozó2. alkotmányjogi panasz benyújtására

indítványozói jogosultsággal rendelkezik, az eljárásban felperesként vettek részt, így érintettnek minősülnek, és jogorvoslati lehetőségeiket kimerítették. Indítványozó3. kiskorú pedig az ügyben érintettnek tekinthető, mivel az őt érintő védőoltás beadására való kötelezés tárgyában indult az eljárás.

- [25] Az indítványozók panaszukban a Kúria felülvizsgálat befogadását megtagadó végzését és a Szegedi Törvényszék jogerős ítéletét is támadták.
- [26] Az Alkotmánybíróság korábban már állást foglalt a tekintetben, hogy a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, így a Kúria döntése megfelel az Abtv. 27. § (1) bekezdésben foglaltaknak, ezért alkotmányjogi panasszal támadható (lásd például: 3245/2019. (X. 17.) AB végzés, Indokolás [14]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [11]).
- [27] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése alapján a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott határozata alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható. Az indítványozók a Szegedi Törvényszék ítéletét külön alkotmányjogi panasszal nem támadták meg, ugyanakkor annak alaptörvény-ellenessége a Kúria végzésén keresztül vizsgálható jelen eljárásban (lásd például: 3032/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [29]-[31]).
- [28] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság végzésével szemben nincs helye jogorvoslatnak. Erre figyelemmel az indítvány e tekintetben megfelel a törvényi feltételeknek.
- [29] Az indítványozók zömében Alaptörvényben biztosított jogok sérelmére hivatkoztak, de állították az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése sérelmét is.
- [30] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével kapcsolatban jelen ügyben is fenntartja a korábbi következetes gyakorlatát, miszerint e rendelkezés nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot (lásd például: 3401/2022. (X. 12.) AB végzés, Indokolás [8]), így érdemi vizsgálatra e tekintetben nincs lehetőség.
- [31] 3.2. Az indítványozók hivatkoztak az Oviedoi Egyezmény, az EJEE, valamint a New Yorki Egyezmény rendelkezései megsértésére. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az Alaptörvény 24. cikk f) pontja, valamint az Abtv. 32. §-a alapján a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközésének a vizsgálatára terjed ki a hatásköre, és arra is csak az Abtv. 32. § (2) bekezdésében meghatározott indítványozói kör indítványára.
- [32] Tekintettel arra, hogy az indítványozók az Abtv. 32. § (2) bekezdése alapján jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközése vizsgálatának indítványozására nem rendelkeznek jogosultsággal, valamint figyelemmel arra is, hogy bírói döntések nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatára nincs az Alkotmánybíróságnak hatásköre, ezen indítványi elem érdemi vizsgálatára sem volt lehetőség.
- [33] 3.3. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeit nem teljesíti.

- [34] A határozott kérelem követelménye az Alkotmánybíróság gyakorlatában magában foglalja, hogy az indítványnak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya {lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadálya” {lásd például: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]}. Visszautasításra ad okot az is, ha az indítványozó érvelése nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást. Az alkotmányossági összefüggéseket tehát be kell mutatnia az indítványozónak {lásd például: 3077/2020. (III. 18.) AB végzés, Indokolás [17]; 3022/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [18]-[19]}.
- [35] Az indítványozók mind az Abtv. 26. § (1) bekezdése, mind az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti panaszukban valójában a hazai oltási rendszer, ezen belül az életkorhoz kötött kötelező védőoltások kritikáját fogalmazták meg, javarészt az interneten elérhető statisztikai adatok alapján, valamint az Alkotmánybíróság releváns gyakorlatának kritikai bemutatásán keresztül.
- [36] Mindazonáltal a Szegedi Törvényszék 9.K.700.001/2023/54. számú ítélete, valamint a Kúria Kfv.V.37.418/2024/2. számú végzése valójában a bizonyítás körében tanúsított indítványozói magatartás következményét vont le, tekintettel arra, hogy az ellenanyag szint mérésében nem voltak közreműködők. Így nem bizonyították a hatósági eljárásban, azt követően pedig a közigazgatási perben azt az indítványozói állítást, hogy „a gyermek a megfelelő védettségi szinttel rendelkezik”. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt emlékeztet azirányú gyakorlatára, amely szerint „[a] tényállás megállapítása és az ehhez vezető bizonyítékok felvétele és értékelése, valamint a jogszabályok értelmezése a bíróságok(...) nem pedig az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó kérdés” {3092/2019. (V. 7.) AB végzés, Indokolás [13]}. A perbeli bizonyítási kötelezettség indítványozói elmulasztására alapított hatósági és bírósági döntés alapjogi jogsérelmet nem keletkeztet.
- [37] Az Abtv. 26. § (1) bekezdése megjelölésével az indítványozók több, Eütv.-beli rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték. Ezzel összefüggésben azonban utalni kell arra, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz az alaptörvény-ellenes jogszabály *alkalmazása* folytán bekövetkező alapjogsérelem orvoslására hivatott. Megállapítható, hogy Szegedi Törvényszék 9.K.700.001/2023/54. számú ítéletét alapvetően a Pp. 265. § (1) bekezdése és 330. § (1) bekezdése, vagyis a bizonyításra vonatkozó szabályok és az abból következő felelősség alapján hozta meg, nem pedig az Eütv. indítványban megjelölt rendelkezéseinek értelmezésével és alkalmazásával. Mindezek alapján az Eütv. 42. § (1) bekezdés c) pontja; 57. § (2) bekezdése; 58. §-a; valamint 142. § (2)

bekezdés aa) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítvány nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti feltételnek sem {lásd hasonlóan: 3331/2023. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [38]}.

- [38] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók sérelmének lényege az életkorhoz kötött védőoltások kötelező jellege. Az Alkotmánybíróság a kötelező védőoltások alkotmányjogi vetületével részletesen foglalkozott 3080/2019. (IV. 17.) AB határozatában. A határozat rögzítette, hogy „[t]ekintettel a természettudományos előfeltevésekre, az [...] előírt, életkorhoz kötött védőoltások alkalmas és szükséges eszköznek minősülnek egyfelől a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődésének biztosításához, másfelől az egész társadalom fertőző betegségekkel, járványokkal szembeni védelméhez”. Az Alkotmánybíróság határozatában megállapította, hogy „az alkotmánybíróági eljárás során nem kérdőjelezhető meg, hogy a védőoltások (köztük az életkorhoz kötött védőoltások) az emberi szervezet fertőző betegségekkel szembeni ellenálló képességének fokozását és a fertőző megbetegedések elterjedésének megelőzését szolgálják. Tehát egyfelől az egyént (a gyermeket) védik a fertőzéstől, másfelől az egész társadalmat a járványok megjelenésétől”. Kimondta továbbá, hogy „az államnak akár a szülőkkel szemben is védelmeznie kell a gyermekek önálló érdekeit. Mivel a védőoltások az érintett egyén és a társadalom többi tagjának egészségét védik, a gyermekeknek érdekük fűződik ahhoz, hogy megkapják az életkorhoz kötött védőoltásokat. Továbbá a gyermekközösségek tagjainak érdekük fűződik ahhoz, hogy a közösség tagjai minél nagyobb számban legyenek immunizáltak” (lásd különösen az Indokolás [41]–[43] bekezdéseit).
- [39] Az Alkotmánybíróság továbbá a védőoltási és oltóorvosi rendszerrel foglalkozott 3114/2022. (III. 23.) AB határozatában. Az Alkotmánybíróság e döntésében hangsúlyozta, hogy az „életkorhoz kötött kötelező védőoltás oltóhelyen végezhető. A gyermekeket 6 éves korukig tehát házi gyermekorvosuk oltja, a 6 éves oltás idején ugyanis a gyermekek egy része még óvodás, más részük pedig már általános iskolai tanulmányait folytatja. 11 éves korban azonban már (és még) valamennyi gyermek tanköteles, így az iskolában könnyen utolérhető, az oltások elvégzése rendkívül hatékony, gyors és könnyen visszakövethető. Ebben az életkorban jellemzően a gyermekek sem ragaszkodnak már oly nagy mértékben szüleik jelenlétéhez az oltás idején, és az oltóorvos személye sem bír különösebb jelentőséggel számukra” (lásd: Indokolás [80]).
- [40] Az Alkotmánybíróság jelen alkotmányjogi panasz alapján nem látott okot a korábban tett elvi jellegű megállapításainak felülvizsgálatára; ellenkezőleg, kifejezetten megerősíti, hogy az alkotmánybíróági eljárás során nem kérdőjelezhető meg, hogy a védőoltások (köztük az életkorhoz kötött védőoltások) az emberi szervezet fertőző betegségekkel szembeni ellenálló képességének fokozását és a fertőző

megbetegedések elterjedésének megelőzését szolgálják. Tehát egyfelől az egyént (a gyermeket) védik a fertőzéstől, másfelől a gyermeket körülvevő kisebb közösséget, valamint az egész társadalmat a járványok megjelenésétől {3080/2019. (IV. 17.) AB határozat, Indokolás [43]}.

- [41] Összefoglalva: jelen esetben az indítványozók nem fejtették ki, hogy a megjelölt Alaptörvényben biztosított jogokat miért és mennyiben sérti az indítványozók érdekkörében felmerült bizonyítási hiányosságot megállapító törvényszéki döntés.
- [42] Az Alkotmánybíróság megjegyzi: miután az indítványozók állítása szerint a gyermek megkapta a szóban forgó, az életkorhoz kötött kötelező védőoltást, így az indítványozóknak az ezt igazoló szerológiai vizsgálat lefolytatásától semmilyen okból nem kell tartaniuk {lásd hasonlóan: 3332/2022. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [35]}.
- [43] Ezért az indítvány kapcsán azt kellett megállapítani, hogy az indítványozók nem hivatkoztak olyan pontosan körülírt, releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességre, amelyet az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálat tárgyává tehetett volna. A felhívott alaptörvényi rendelkezések alkotmányjogilag értékelhető indokolás hiányában nem támasztották alá a Kúria Kfv.V.37.418/2024/2. számú végzésének, a Szegedi Törvényszék 9.K.700.001/2023/54. számú ítéletének, valamint az Eütv. 42. § (1) bekezdés c) pontjának; 57. § (2) bekezdésének; 58. §-ának; valamint 142. § (2) bekezdés aa) pontjának aggályosságát.
- [44] Az indítvány ezért nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjának.
- [45] 4. A fentiek szerint az Alkotmánybíróság nem talált olyan okot, amely indokolta volna az indítvány befogadását és annak érdemi elbírálását, ezért azt az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése alapján eljárva, az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja alapján, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés c) f) és h) pontja szerint visszautasította.

Budapest, 2025. szeptember 23.

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró